

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณ์สหัสธิราชย์มาเป็นระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์ประมุขตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2475 การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวบันเป็นจุดเริ่มต้นของการให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการบริหารประเทศผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองในหลาย ๆ เหตุการณ์ จนกระทั่งมีการปฏิรูปการเมืองให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบอำนาจของรัฐเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 อันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศไทย ตามหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตยนี้ การกระจายอำนาจจากส่วนกลางให้ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตนเองนั้น นับว่าเป็นเรื่องจำเป็นและมีความสำคัญมากต่อพื้นฐานในการปกครองระบบประชาธิปไตย เพราะจะสามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เกิดความรัก ความผูกพัน และสร้างความสนใจและความตระหนักในปัญหาต่าง ๆ อันจะนำไปสู่แนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือการที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการปกครองตนเอง ภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนเอง มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความรับผิดชอบในเขตพื้นที่กำหนดไว้ชัดเจน มีอิสระในการบริหารงาน และงบประมาณ ซึ่งในด้านงบประมาณนั้น ต้องมีเพียงพอในการพัฒนาท้องถิ่นที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นตามภาระหน้าที่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 (2540 : 73) ได้บัญญัติเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 282 อย่างชัดเจนว่า รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนาของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนั้นในมาตราอื่น ๆ ยังได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

และต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ใน การจัดระบบการบริหารสาธารณูปะ และการจัดสรรสัดส่วนภัยและอกรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้รองรับและสอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนในระดับราษฎรชนากที่สุด ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้มาจากการจัดเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมต่างๆ เช่น ภาษีนำเข้า ห้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และได้รับเงินจัดสรรงจากส่วนราชการอื่น เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล และแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน ในการบริหารงาน และดำเนินงานตามหน้าที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ฐานะทางด้านการเงินการคลังเป็นองค์ประกอบสำคัญของการหนังที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว ในการบริหารงาน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ความพึงพอใจของผู้มีหน้าที่ซาระภัย ความด้อยประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม การจัดสรรวรัย ได้จำกัดวงกว้าง ไม่เหมาะสม และข้อจำกัดของแหล่งรายได้ จึงมีความพยายามทุกวิถีทางทั้งในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี และเพิ่มรายได้ประเภทต่างๆ ให้แก่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการตอบสนองความต้องการสาธารณูปะและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของท้องถิ่น (โภวิทย์ พวงงาม. 2552 : 45)

องค์การบริหารส่วนตำบลที่เหลือตั้งอยู่ที่บ้านที่เหล็ก หมู่ที่ 2 ตำบลที่เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด มีเนื้อที่โดยประมาณ 31.16 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งหมด 4,739 คน มีผู้ที่ต้องชำระภาษี จำนวน 1,350 คน จาก 8 หมู่บ้าน สถิติการชำระภาษีที่ผ่านมา 3 ปี คือ ในปี พ.ศ. 2550 - 2552 พนว่า สามารถเก็บภาษีได้ลดลง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ควรได้รับการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2550 เก็บได้ 33,355 บาท ในปี 2551 เก็บได้ 31,010 บาท และในปี พ.ศ. 2552 เก็บได้ 29,827 บาท (องค์การบริหารส่วนตำบลที่เหล็ก. 2553 : 12)

ปรากฏการณ์ดังกล่าว แม้ว่าอัตราการลดลงของการเก็บภาษีจะไม่นัก แต่สิ่งที่น่าสังเกตอย่างยิ่งคือ อัตราการลดลงปรากฏอย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลา 3 ปี ติดต่อกัน และต่อมาในต้นปี พ.ศ. 2553 องค์การบริหารส่วนตำบลที่เหล็กได้ปรับปรุงการให้บริการใน

การจัดเก็บภาษีเพื่อให้ผู้ชำรากษามีความพึงพอใจในการชำรากษี เช่น ปรับปรุงสถานที่ การให้บริการ ในช่วงพักเที่ยง การติดป้ายประชาสัมพันธ์ การสื่อสารผ่านผู้นำชุมชน เป็นต้น และในการปรับปรุงดังกล่าวซึ่งไม่มีการศึกษาว่า ผู้ชำรากษามีความพึงพอใจในการให้บริการ อยู่ในระดับใด และมีอะไรบ้างที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข หรือผู้ชำรากษามีข้อเสนอแนะ อะไรบ้างที่ควรนำมาพัฒนาการให้บริการเพื่อให้ผู้ชำรากษามีความพึงพอใจมากขึ้น

ผู้ศึกษาในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดเก็บภาษี ขององค์กรบริหารส่วนตำบลนี้เหล็ก จึงมีความสนใจที่จะมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้ ชำรากษีต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลนี้เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาที่ได้สามารถนำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุง ระบบการบริการในการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลนี้เหล็กให้ผู้ชำรากษามี ความพึงพอใจในการชำรากษา อันจะมีผลต่อรายได้ขององค์กรที่จะนำไปพัฒนาท้องถิ่น ต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

- เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ชำรากษีต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีของ องค์กรบริหารส่วนตำบลนี้เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
- เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ชำรากษี ที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้/ปี และระดับการศึกษา แตกต่างกัน ต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบล นี้เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
- เพื่อศึกษา ข้อเสนอแนะของผู้ชำรากษาต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กร บริหารส่วนตำบลนี้เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

- ความพึงพอใจของผู้ชำรากษีต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลนี้เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
- ผู้ชำรากษา ที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้/ปี และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการจัดเก็บภาษี ขององค์กรบริหารส่วนตำบลนี้เหล็ก อำเภอ ปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

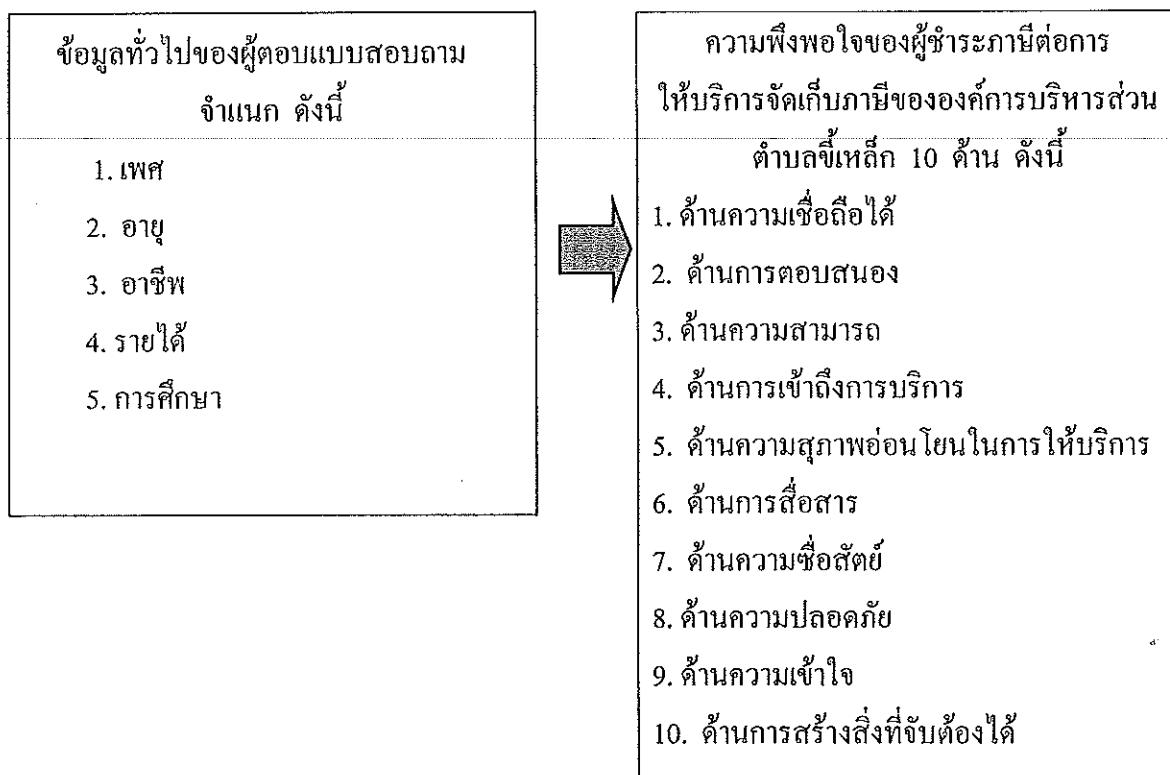
1. ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,350 คน (สถิติผู้อำนวยการ องค์การบริหารส่วนตำบลปีเหล็ก ปี 2552)
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 300 คน ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครื่องซึ่งประเมินร์เกน (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 40)
3. พื้นที่ ได้แก่ เขตพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
4. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถึงวันที่ 30 พฤษภาคม 2553
5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ อชีพ รายได้/ปี และระดับการศึกษา
 - 5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้อำนวยการต่อการให้บริการ ขั้นกีบภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด แบ่งเป็น 10 ด้าน ตามหลักการให้บริการที่ทำให้เกิดความพึงพอใจของพาราเดอร์แมน และแบร์รี่ (Paradurman and Barry. 1990 : 128 : ถึงถึงใน รัชยา ฤลวนิช ไขยันนท์. 2535 : 14-15) ดังนี้
 - 5.2.1 ด้านความเชื่อถือได้
 - 5.2.2 ด้านการตอบสนอง
 - 5.2.3 ด้านความสามารถ
 - 5.2.4 ด้านการเข้าถึงการบริการ
 - 5.2.5 ด้านความสุภาพอ่อนโยนในการให้บริการ
 - 5.2.6 ด้านการตื่อสาร
 - 5.2.7 ด้านความซื่อสัตย์
 - 5.2.8 ด้านความปอดภัยในการใช้อุปกรณ์
 - 5.2.9 ด้านความเข้าใจ
 - 5.2.10 ด้านการสร้างสิ่งที่จำต้องได้

กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่เหลือ อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ดครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา 10 ด้าน ตามหลักการให้บริการที่ทำให้เกิดความพึงพอใจของพาราเดอร์เเมน และแบนรี ดังแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ใน การศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

2. การให้บริการ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ขอรับบริการ ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การให้บริการประชาชนผู้ชำรากมีขององค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความรู้สึกที่ชอบ พ่อใจ สุขใจ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ จากการได้รับการตอบสนองตามความต้องการของแต่ละบุคคลใน การศึกษานี้หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ชำรากมีต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่เหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด 10 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านความเชื่อถือได้ หมายถึง ความสุขใจ พ่อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ การให้บริการเป็นระบบที่ชัดเจน มีการให้บริการในช่วงเวลาพักเที่ยงเป็นประจำ การให้บริการเป็นไปตามเวลาที่ประกาศไว้

3.2 ด้านการตอบสนอง หมายถึง ความสุขใจ พ่อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ เจ้าหน้าที่เต็มใจให้บริการ เจ้าหน้าที่มีความพร้อมในการบริการ เจ้าหน้าที่ติดตาม การให้บริการอย่างเต็มเวลา เจ้าหน้าปฏิบัติต่อผู้ขอรับบริการอย่างเสมอภาคกัน

3.3. ด้านความสามารถ หมายถึง ความสุขใจ พ่อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการบริการ เจ้าหน้าที่ให้บริการถูกต้องชัดเจน เจ้าหน้าที่ใช้ภาษา เหมาะสมในการสื่อสาร เจ้าหน้าที่ยกระดับเปลี่ยนแปลงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

3.4 ด้านการเข้าถึงการบริการ หมายถึง ความสุขใจ พ่อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการขอรับบริการ การรับบริการใช้เวลา เหมาะสมในการรอคอย ระยะเวลาในการบริการมีความเหมาะสม สถานที่ให้บริการมี ความสามารถในการติดต่อ

3.5 ด้านความสุภาพอ่อนโยนในการให้บริการ หมายถึง ความสุขใจ พ่อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ เจ้าหน้าที่ใช้ภาษาลุกภาพในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ใช้ภาษาพูดที่ เหมาะสม เจ้าหน้าที่แจ้งรายละเอียดการให้บริการทุกราย ป้ายประชาสัมพันธ์ การให้บริการ เจ้าใจง่าย

3.6 ด้านการสื่อสาร หมายถึง ความสุขใจ พ้อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ เจ้าหน้าที่ชี้แจงทำความเข้าใจทุกรายละเอียดที่ให้บริการ เจ้าหน้าที่ใช้ภาษาถี่นในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ อธิบายขั้นตอนการให้บริการชัดเจน มีป้ายระบุขั้นตอนการให้บริการที่ชัดเจน

3.7 ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง ความสุขใจ พ้อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ เจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างตรงไปตรงมา เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความโปร่งใส เจ้าหน้าที่ ให้บริการโดยไม่เรียกรับผลประโยชน์ตอบแทน

3.8 ด้านความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ หมายถึง ความสุขใจ พ้อใจที่ได้รับ จากการบริการ ดังนี้ อุปกรณ์ที่ใช้ในการบริการทันสมัย อุปกรณ์ที่ใช้ในการบริการอยู่ใน สภาพดี อุปกรณ์ที่ใช้ในการบริการเพียงพอ

3.9 ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสุขใจ พ้อใจที่ได้รับจากการบริการ ดังนี้ เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำผู้ขอรับบริการอย่างชัดเจน เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจผู้ขอรับบริการ อย่างเสมอภาค เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่สมกับผู้ขอรับบริการทุกคน

3.10 ด้านการสร้างสิ่งที่ชั้นต้องได้ หมายถึง ความสุขใจ พ้อใจที่ได้รับจาก การบริการ ดังนี้ สถานที่ให้บริการ ได้รับการตกแต่งเหมาะสม ที่นั่งรอบบริการมีเพียงพอ ห้องน้ำบริการมีความสะอาด มีน้ำดื่มไว้บริการเพียงพอ

4. ภายนอก หมายถึง เก็บรวบรวมเก็บจากประชาชนผู้มีรายได้ในเขตองค์กรบริหาร ส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย ภายนอกเรือนและที่ดิน ภายน้ำรุ่งท้องที่ และภายน้ำป่า

5. ผู้ช่วยภายนอก หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มนบุคคล ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล ปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มาติดต่อขอช่วยภายนอกกับองค์กรบริหารส่วน ตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

6. เจ้าหน้าที่ หมายถึง หมายถึง พนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ปฏิบัติหน้าที่รับช่วยภายนอกผู้ช่วยภายนอก ณ องค์กร บริหารส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการศึกษา สามารถนำเสนอ เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุง การบริการ จัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปีเหล็ก อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจ ต่อการให้บริการมากที่สุด